

denne forbindelse i stedet for at være lige så ansvarsbevidste som flertallet i Folketinget og sige: Her er nogle store, grundlæggende problemer, som vi uanset politisk opfattelse skal stå skulder ved skulder for at løse!

Vi har også hørt ministerens ord for, at ministeren skal have lovforslaget igennem, fordi et forsøg på at løse problemet administrativt simpelt hen ikke vil holde i længden. Derfor skal problemet løses på denne måde, og både Enhedslisten og SF burde være så voksne, at de sagde: Det er i orden, vi kan heller ikke leve med, at der bliver lavet så grove ting! Og jeg går ud fra, at med den klogskab, de to partier besidder, har de læst om mange af tingene og har set, hvor grove de er.

Formanden:

I dag prøver vi at gøre det på den måde, at vi af hensyn til ordførerne tager én kort bemærkning fra hvert medlem, hvorefter ordføreren svarer.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Det er selvfølgelig en svær opgave, jeg sætter mig selv på, når jeg vil forsøge at forklare hr. Poul Nødgaard, hvad forskellen er mellem en positiv særlov og en negativ særlov.

Men jeg vil gøre det sådan, at jeg vil henvise hr. Poul Nødgaard til den almindelige retslitteratur på området, hvor man skelner meget præcist mellem de to ting. Det er ikke bare sådan noget pjat, som hr. Poul Nødgaard prøver at gøre det til. Der er særlove, der giver noget til nogen, og der er særlove, der tager noget fra nogen. Det er altså den ene ting: Vi skal skelne mellem de to typer.

Noget andet er, at en særlov er en lov, der opregner en række mennesker, som får noget eller får frataget noget. Det med, at man rammer f.eks. alle gamle eller unge, har ikke noget med en særlov at gøre, og det er det, hr. Poul Nødgaard skal forstå.

Jeg vil altså henvise til ganske megen litteratur, og nu kommer der jo en lang sommerferie, så jeg vil bede hr. Nødgaard om at kigge i denne litteratur. Alle inden for området er ret enige.

Jeg vil også godt bede hr. Poul Nødgaard om at tænke sig lidt om. Ét er, at SF og Enhedslisten siger, at vi kan ikke være med til en særlov, og vi anfører hele tiden principielle grunde; men hr. Poul Nødgaard tror, at det nok skyldes, at der er et eller andet med, at Tvind er venstreorienteret og sådan noget. Men er det nu det?

Nej, jeg er ikke specielt begejstret for Tvinds pædagogik, men det kommer ikke sagen ved. Loke har også ret, som gamle Nikolaj Frederik Severin sagde.

Og så vil jeg spørge hr. Poul Nødgaard: Hvordan får hr. Poul Nødgaard det til at passe ind i billedet, at det er sådan, at der rent faktisk også er nogle fra højre side af salen, der er imod en særlov? Hvorfor er de monstro det? Vil de beskytte Tvind? Der er også nogle fra Socialdemokratiet, der er imod. Er det, fordi de vil beskytte Tvind? Tror hr. Nødgaard ikke, det skyldes, at der er nogle grundlæggende retsprincipper, som gælder i alle sammenhænge?

Formanden:

Så svarer hr. Bruno Jerup på de korte bemærkninger, og de, der ikke måtte have fået svar på deres spørgsmål, er velkomne til at optræde som privatister siden hen.

(Kort bemærkning).

Bruno Jerup (EL):

Med hensyn til særloven vil jeg bare – indtil videre i hvert fald – henholde mig til hr. Aage Frandsens indlæg og bede hr. Poul Nødgaard om at holde sig en lille smule til litteraturen, hvis han er interesseret. Men det, jeg egentlig ville svare på – og det kræver i hvert fald ikke, at hr. Nødgaard svarer – er, hvad Enhedslistens hensigt er, for det er åbenbart meget mystisk for hr. Nødgaard og hr. Thulesen Dahl.

I forbindelse med lovforslag nr. L 218 og L 219 har vi hele tiden sagt, at vi støtter en opstramning på friskoleområdet, hvis det er sådan, at ministeren kan påvise, at der er et betydeligt eller et sandsynligt misbrug af offentlige midler. Hvis det kan påvises ved Rigsrevisionens rapport og andre rapporter, er det et argument for, at der må laves nogle opstramninger, og så vurderer vi hver opstramning konkret: Er det rimeligt, at man kan have fælles revision? Er det rimeligt med bestyrelsessammenfald? Er der andre ting, vi skal prøve at gøre noget ved?

Vi er med på, at hvis der kan findes argumenter for det, skal der tages fat i de to love, og det skal eventuelt forsøges at få et par andre elementer med ind. Men lovene skal gælde for alle, og de beføjelser, lovene giver ministeren, skal være udformet på en sådan måde, at de kan bruges over for alle, og hvis de ikke kan bruges over for alle, skal de ikke kunne bruges over for nogen. Det handler altså om lige ret for loven, og det er det, der er vores sigte.